

i blind vækst, i, at man også i virkeligheden markedsfører miljødebatten.

Der er en række problemer med de supplerende mekanismer, som bør omtales. Efter Kyoto har vi kunnet se, at den danske debat er blevet rykket. Præmisserne for debatten skrider hele tiden. Dansk industri er blevet sulten, meget sulten og ser især joint implementation som en mulighed for at få nogle penge ud af statskassen og i samme omgang gøre det af med f.eks. CO₂-afgiften.

Efter Kyoto har vi jo så set, at ministeriet er begyndt at regne på, hvordan dele af den eksisterende Øststøtte i en håndvending kan skaffe os et fradrag på udslipskontoen. Vi tager kraftigt afstand fra brugen af fleksible mekanismer for at opfylde danske mål. Enhedslisten tror, at hvis vi skal gøre os troværdige i syd over for den tredje verden, er det utrolig vigtigt, at vi har høje ambitionsmål. Det er utrolig vigtigt, at Danmark selvstændigt kontakter de mest progressive lande. Det kunne f.eks. være AOSIS-gruppen – nuvel, det er små lande ude i Stillehavet – men det er da vigtigt, at de lande, der vil mest i verden, også udtrykker sig, og at de er med til at sætte dagsordenen, uanset hvor svært det er.

Også de danske måltal er der skabt tvivl om. Danmark forpligter sig nu, når der er forhandlinger i EU-sammenhæng, til at reducere med 21 pct., og så siger man, at 4 pct. af disse er gjort afhængige af fællesskabsbeslutninger. Denne forhandlingsteknik er usympatisk. Jeg synes ikke, der må herske tvivl om de 25 pct.

Jeg må så blot tilføje, at Enhedslisten selv har lavet et forslag til vedtagelse, som jeg selvfølgelig gerne vil have lov til at sige god for. Kan jeg få lov til at læse det op? Tak. Det lyder som følger:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at det er nødvendigt med omfattende begrænsninger af udledningen af drivhusgasser, henstiller Folketinget til regeringen at arbejde for følgende i Buenos Aires:

- en målsætning om en halvering af udslippet af drivhusgasser inden år 2030
- at modarbejde brugen af de fleksible mekanismer og i denne forbindelse markere, at opfyldelsen af den danske målsætning vil ske uden brug af fleksible mekanismer

- at det gentages, at Anneks I-landene må gennemføre en stabilisering af udslippet af drivhusgasser på 1990-niveau i år 2000
 - at der dannes en alliance mellem Danmark og ligesindede lande på klimaspørgsmålet med henblik på opfølgning på mødet i Buenos Aires og på nye initiativer.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 5).

Første næstformand (Birte Weiss):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Et af de spørgsmål, man godt kunne have lyst til at stille hr. Søren Kolstrup, når man lyttede til ordførertalen, var jo netop, hvor langt man i grunden skal gå. Man kunne jo starte med første pind, som jeg forstod lagde op til, at der skulle ske en halvering af drivhusgasserne inden år 2030.

Det må jo også være vigtigt, at vi vurderer lidt, hvilke miljøtiltag vi kan iværksætte ud fra, at tingene jo koster penge, og jeg går ud fra, at den sum, vi har til rådighed, skal vi forsøge at anvende bedst muligt. Vil hr. Søren Kolstrup kunne løfte sløret for, hvad det vil koste? Hvad er den økonomiske konsekvens af sådan en melding? Det er jo en alvorlig melding at forsøge at få Folketinget til at vedtage det, hvis vi overhovedet ikke ved, hvad det er, vi sådan går ind til.

Så vil jeg da godt spørge hr. Søren Kolstrup til sidst: Jeg forstod i forbindelse med det med de grønne afgifter, at det var noget forfærdeligt noget, at Dansk Industri nu var på vej til at skulle have dem tilbage osv. Mener hr. Søren Kolstrup fra Enhedslisten i virkeligheden, at de grønne afgifter, der er blevet opkrævet og bliver opkrævet i dag, slet ikke burde tilbageføres til dansk erhvervsliv?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Hr. Søren Kolstrup talte om SF som bl.a. gamle venner. Nu håbede jeg sådan set mere, at han havde sunget den der sang om rigtige venner i stedet for en om gamle venner. Dem ved man jo aldrig hvordan man har det med.

Jeg kan også huske den debat, vi havde før Kyoto. Det var måske ikke den mest fredelige debat, hvad angår forholdet mellem SF og